

nr. 2388 / 19.06.2019

Parlamentul României

Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Adresată de către doamna senator: Silvia-Monica DINICĂ

Circumscripția electorală: nr 42, București

Grupul Parlamentar: USR

Ședința Senatului din data de: 19.06.2019

Titlul declarației politice: Mortalitatea infantilă, viitor sumbru pentru România

Domnule președinte de ședință,

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

În declarația mea politică de astăzi doresc să vă vorbesc despre situația mortalității infantile din România. La finele anului trecut a apărut în presă o situație alarmantă privind rata mortalității infantile din țara noastră care este de 2 ori mai mare decât media Uniunii Europene. 1.500 sunt copii care mor, anual, înaintea împlinirii vârste de un an, iar cei care mor înaintea împlinirii vârstei de 5 ani sunt în număr de 2.000, tot anual. Sunt cifrele care mențin țara noastră pe primul loc în clasamentul mortalității infantile din Europa.

De mai bine de 30 de ani, România cunoaște scăderi dramatice la procente privind natalitatea și prezintă, în continuare, un procent mare în ceea ce privește mortalitatea infantilă. Se vorbește mult despre subiect, dar se face încă prea puțin pentru a inversa fenomenul.

Ca să ne facem o idee despre cum stăm la acest capitol, este de ajuns să privim cum arată realitatea crudă din ultimele statistici. Chiar dacă în ultimii ani rata mortalității infantile a scăzut în România, în ceea ce privește media pe țară, de la 10 ‰ de copii născuți vii, în 2012, la 6,5 ‰, în anul 2018, și asta doar pentru că s-au dotat unele maternități cu aparatură medicală vitală, totuși, harta României ne arată că sunt în continuare județe în care situația s-a cronicizat ba chiar s-a agravat: în Tulcea, de pildă, rata mortalității la copiii sub un an e de aproape cinci ori mai mare decât în București!

Potrivit celui mai recent raport al Organizației “Salvați Copiii”, realizat pe baza datelor Institutului Național de Statistică, județele Tulcea, Botoșani, Sălaj, Călărași și Caraș Severin sunt pe primele 5 locuri în clasamentul mortalității infantile în România, cu cea mai mare rată de decese la mia de bebeluși născuți vii. Totodată, avem diferențe majore între mediul urban și cel rural, nașterea în România continuând să fie discriminatorie în zonele rurale. De ce? Pentru că, la sate sau în comune, lipsa dotărilor maternităților cu aparatură medicală performantă este criteriul care desparte viața de moarte, la care se adaugă și accesul limitat sau inexistent la servicii medicale urgente și performante.

Trebuie spus că în toți acești ani, Ministerul Sănătății a investit foarte puțini bani pentru dotările necesare maternităților de stat sau, în unele cazuri, deloc. Ca urmare, în 2018, tabloul mortalității infantile arată astfel:

1. ***Cele mai mari rate ale mortalității infantile (la mia de copii născuți vii) s-au înregistrat în județele:*** Tulcea - 15,5 ‰, Botoșani - 12,9 ‰, Sălaj - 11,5 ‰, Călărași 11,2 ‰, Caraș-Severin - 10 ‰.
2. ***Cele mai mici rate ale mortalității infantile s-au înregistrat în județele:*** Dâmbovița - 2,9 ‰, Municipiul București - 3,6 ‰, Ilfov - 4,1 ‰, Giurgiu, Arad, Timiș - 4,5 ‰.

În același timp - tot în 2018 -, la oraș, rata medie a mortalității în rândul copiilor sub un an este de 5,3‰, față de 7,4 ‰ de copii născuți vii, cât era în 2012, în timp ce în rural, rata medie este de 7,9‰ față de 12,9‰ cât era în 2012.

Paradoxal, topul de mai sus, se inversează când vorbim despre **numărul deceselor la copii sub un an. În acest caz, cap de listă este Bucureștiul, cu 72 de decese în 2018**, urmat de Suceava - 67 de bebeluși, Bacău - 48 de bebeluși, Botoșani - 46 de bebeluși și Brașov, Iași, Constanța -cu câte 43 de bebeluși. Aici, definitorii sunt asistența medicală de urgență, numărul de paturi și profesionalismul celor din sistem, nu neapărat în această ordine.

Citind până la capăt Raportul celor de la “Salvați Copiii” înțelegi cât este de important și de dur criteriul de departajare între o maternitate unde prematurii și nou-născuții cu patologii severe trăiesc, și o maternitate în care șansele lor la viață scad din cauza absenței aparaturii medicale adecvate. Să luăm, de exemplu, un ventilator cu suport respirator. Poate părea ceva banal azi, dar nu este. Absența lui înseamnă moarte pentru copiii născuți prematur.

Țara noastră se confruntă cu o gravă incapacitate de a răspunde nevoilor de îngrijire neonatală în maternități de nivel III cu aparatură performantă: la momentul în care vorbim, avem nevoie de 600 de locuri în terapia intensivă neonatală, dar sunt asigurate aproximativ 300 de locuri. Rezumând, situația maternităților din România la această oră, se prezintă astfel: - 13% din maternitățile de nivel I nu au niciun incubator standard pentru nou-născuții prematuri, 56% din maternitățile de nivel II nu au ventilator pentru suport respirator și 14% din maternitățile de nivel III au o singură masă de reanimare pentru copii.

Lipsa investiției în sănătate și educație se resimte cel mai puternic în mediul rural, acolo unde și mor cei mai mulți copii sub 5 ani și unde multe femei ajung la primul consult de sarcină când sunt gata să nască. O simplă vizită în aceste locuri ne va scoate la iveală atât probleme ce țin de lipsa educației și de sărăcie, cât și efectiv de lipsurile din spitale.

Azi, medicii de la țară, se plâng că singurele dotări sunt termometrele și stetoscoapele, iar oamenii nu au bani să facă controale în sistemul privat. Să nu uităm că sunt zone rurale în care oamenii nu au apă curentă, nu au curent electric, nu au educație și trăiesc practic din ajutoare sociale, sunt zone unde mămicile sunt practic abandonate. Investițiile în maternități și în secțiile de terapie intensivă neonatală sunt prea mici față de nevoi și sunt făcute mai mult din urgență decât ca urmare a unui program național bine gândit, pe termen lung și responsabil.

Niciun ministru al Sănătății de până acum nu a venit cu un astfel de program, cu toate că situația dezastruoasă din maternitățile cu probleme, este cunoscută. Nu e mai puțin adevărat că, tot în aceste maternități, medicii și cadrele medicale specializate au devenit o raritate și acesta este un alt motiv pentru care un copil prematur care are neșansa să se nască la țară sau într-un oraș mic, probabil, nu va supraviețui sau, în cel mai bun caz, va rămâne cu sechele și dizabilități. Este nedrept. Viața copiilor prematuri depinde de investiția în maternitățile de pe întreg teritoriul României, în așa fel încât, fiecare nou-născut, prematur sau nu, să aibă șansă la viață.

Ministrul Sănătății, doamna Sorina Pintea, este datoare să vină în fața cetățenilor și să le prezinte viziunea domniei sale asupra acestui subiect vital, de siguranță națională, și atât de prost gestionat până acum.

Vă mulțumesc!

Senator, Silvia Monica Dinică

CONFORM CU ORIGINALUL